

Llàgrimes i somriures compartits

Crònica personal del músic reusenc El Toubab dels concerts solidaris del Festival Accents 2022

Actuació d'El Toubab i Rawan Diallo al Centre Cívic Mestral | Cedida

Encara recordo les primeres converses amb el meu amic Isaac Albesa referent a una possible actuació a la 9a edició del Festival Accents que estava preparant i que volia comptar amb la meua actuació. Vam parlar d'algun espai en concret, però de seguida vam capgirar-ho tot i vam sumar actuacions, creant un petit cicle de quatre concerts solidaris amb l'objectiu d'apropar la música a col·lectius de la ciutat o les nostres comarques que difícilment hi tenen accés.

Al llarg de més de 30 anys de música com a vocació i compromís social he tocat en menjadors populars i centres penitenciaris a diferents indrets de Llatinoamèrica i l'Estat espanyol. Aquestes han estat sempre actuacions amb una càrrega emocional molt forta, deixant-me sense energia per uns dies, però ple de bones sensacions i experiències enriquidores.

Compartir aquestes bones accions amb el meu amic senegalès Rawan Diallo amb el veïnat, amb cares conegudes i persones amb dificultats que han de superar dia a dia, ha estat molt dur, però al mateix temps molt gratificant. La peculiaritat, de fer-les en un període curt, pràcticament les 4 les hem fet amb 24 hores, ho ha fet, tot plegat, encara més emocionant i intens.

Tant els joves tutelats que van venir al Centre Cívic Mestral, al Barri Gaudí, com tothom qui dinava al Centre Social el Roser o a la Casa Misericòrdia i els privats de llibertat en el Centre Penitenciar de Mas d'Enric, al Catllar, tenien en comú que d'entrada, es mostraven dispersos, distants, i un

pèl desconnectats de la nostra proposta musical. Amb tot, gràcies a la màgia de la música i de les nostres cançons, a cada un dels espais on vam tocar, vam acabar sintonitzant, amb la plena satisfacció de tothom, divertint-nos, cantant i ballant plegats.

En acabar les actuacions i al parlar amb molts d'ells, tots coincidien en donar-nos les gràcies per haver-los fet passar un moment distret, haver aconseguit d'oblidar-se dels seus problemes quotidians i d'haver-los fet feliços. "El que heu fet és un acte d'amor, m'heu fet plorar, la música és ser capaç emocionar a la gent i en mi ho ha aconseguit. M'heu fet plorar a llàgrima viva", aquestes paraules, d'un pres d'ètnia gitana, després de cantar una cançó ben a prop d'on ell estava assegut, fan emocionar-te i t'alimenten l'ànima.

Crec, sincerament, que fer durant el cap de setmana, aquestes actuacions per col·lectius amb dificultats d'integració social de Reus en el marc del vessant més solidari del Festival Accents ens ha fet més humans i més bones persones. Sens dubte continuarem fent projectes d'aquesta mena. Enguany ho hem pogut fer gràcies al suport de la Fundació Privada Reddis i al patrocini de la Fundació 'la Caixa', amb qui esperem continuar treballant. Com deia el meu amic, Rawan Diallo: "Gràcies, moltes gràcies, ha estat un viatge increïble, molt ric en emocions i aprenentatges. I a sobre, ens ho hem passat fantàsticament bé".

El Toubab és música.